

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 559/2022-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Podzámska 41/A, Hlohovec, IČO 47 256 371, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Peružek, proti postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 6/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronicky 10. mája 2022 a následne doručенou aj písomným podaním 17. júla 2022 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 6/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ zároveň navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 4 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva že Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom podala na sťažovateľa 1. augusta 2016 obžalobu č. k. Pv 698/15/3304-54 okresnému súdu pre podozrenie zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Predmetné trestné konanie je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 6/2017. Ústavný súd dožiadaním v informačnej kancelárii okresného súdu zistil, že

19. októbra 2022 bol súdny spis v predmetnej trestnej veci predložený Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) na účely rozhodnutia o návrhu na odňatie a prikázanie inému súdu. Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté konanie stále nebolo ukončené.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na rozhodnutie v primeranej lehote. Sťažovateľ pritom poukázal iba na dĺžku napadnutého konania, ktorá presiahla 5 rokov od podania obžaloby. Sťažovateľ túto dĺžku iba všeobecne (bez uvedenia konkrétnych okolností, pozn.) pripočítal nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu. Sťažovateľ rovnako všeobecne poukázal na svoju právnu neistotu, keď ho okresný súd dosiaľ neuznal ani za vinného a ani neoslobodil spod obžaloby.

4. Vo vzťahu k finančnému zadosťučineniu sťažovateľ uviedol, že v dôsledku stále prebiehajúceho trestného stíhania nemôže viesť život bez ťarchy tohto trestného stíhania. Vzhľadom na subjektívne pociťovanú ujmu preto považoval uplatnené finančné zadosťučinenie vo výške 4 000 eur za primerané.

II.

Procesný postup ústavného súdu, vyjadrenia účastníkov konania a chronológia napadnutého konania

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 559/2022-20 z 8. novembra 2022 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

6. Ústavný súd následne výzvou z 15. novembra 2022 vyzval okresný súd, aby sa vyjadril k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti. Okresný súd vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 15. decembra 2022 zhrnul nasledujúcim spôsobom doterajší priebeh napadnutého konania:

- Po podaní obžaloby 2. augusta 2016 na sťažovateľa a jeho mladistvých spoluobvinených [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (2 T 110/2016) bola trestná vec sťažovateľa uznesením z 10. novembra 2016 vylúčená na samostatné konanie (2 T 6/2017) v záujme urýchlenia trestného konania proti mladistvým obvineným.
- Po odchode zákonného sudcu na súd vyššieho stupňa 1. marca 2017 bola trestná vec sťažovateľa pridelená novému zákonnému sudcovi a následne 19. mája 2017 novovymenovanej sudkyňi.
- Dňa 14. júna 2017 bol nariadený termín pojednávania na 16. november 2017.
- Sťažovateľ ale listom z 28. augusta 2017 oznámil okresnému súdu, že od 10. augusta 2017 sa nachádza vo výkone trestu v Rakúsku, z ktorého mal byť prepustený 17. novembra 2017.
- Okresný súd akceptoval uvedenú informáciu a nariadil nové pojednávanie na 25. január 2018.
- Dňa 12. januára 2018 ale sťažovateľ doručil okresnému súdu nový list, podľa ktorého sa nachádzal vo väzbe v Rakúsku, a preto žiadal o odročenie aj pojednávania nariadeného na január 2018. Okresný súd preto zrušil aj januárový termín pojednávania a 14. februára 2022 sťažovateľovi ustanovil obhajcu z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) a požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o spoluprácu týkajúcu sa zabezpečenia eskorty sťažovateľa z väzby v cudzine na tunajší súd na hlavné pojednávanie.

- Sťažovateľ okresnému súdu 5. júna 2018 zaslal potvrdenie z rakúskeho ústavu na výkon trestu, podľa ktorého bol v Rakúsku vo výkone trestu od 4. decembra 2017 s predpokladaným dňom prepustenia na slobodu 7. decembra 2018. Podľa tejto informácie okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania na 7. február 2019, ktorého sa sťažovateľ zúčastnil.
- Na hlavnom pojednávaní 7. februára 2019 sťažovateľ požiadal o ustanovenie tlmočníka do rómskeho jazyka, pretože nerozumie slovenskému jazyku, navrhol odňatie trestnej veci okresnému súdu, ako aj krajskému súdu ako odvolaciemu súdu a jej prikázanie Okresnému súdu Bratislava III, pretože sudcovia okresného súdu a krajského súdu mali byť proti nemu zaujatí z dôvodu, že je rómskej národnosti, a napokon vzniesol námietku zaujatosti proti senátu. Okresný súd na tomto pojednávaní rozhodol, že konajúci senát nie je vylúčený z úkonov trestného konania, proti čomu podal sťažovateľ sťažnosť.
- Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Ndt 11/2019 z 2. mája 2019 bolo rozhodnuté, že sa trestná vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 6/2017 a na krajskom súde pod sp. zn. 2 Nto 6/2019 týmto súdom neodníma. Následne uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 30/2019 z 15. mája 2019 bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 2 T 6/2017 zo 7. februára 2019, ktorým predsedníčka senátu rozhodla, že senát nie je vylúčený z úkonov trestného konania. Spis sa vrátil okresnému súdu 20. mája 2019, keď boli následne vykonané úkony spojené s doručovaním uznesení odvolacieho súdu a dovolacieho súdu.
- Následne bol nariadený termín pojednávania na 24. október 2019, na ktoré bol predvolaný aj tlmočník z rómskeho jazyka. Pojednávanie sa uskutočnilo a bolo na ňom vykonané aj čiastočné dokazovanie, no následne bolo odročené na 19. marec 2020.
- Ďalšie termíny nariadených pojednávanií (19. marca 2020, 28. mája 2020) boli zrušené z dôvodu protipandemických opatrení. Okresný súd následne preveroval stav v inom trestnom konaní sťažovateľa, v ktorom bol sťažovateľ uznaný za vinného zo znásilnenia, a to rozsudkom okresného súdu č. k. 2T/286/2008 z 26. apríla 2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 23 To 70/2020 z 25. januára 2021.
- V priebehu roku 2021 došlo v súvislosti s odchodom a príchodom sudcov na okresný súd viackrát k zmene zákonného sudcu. Dňa 13. mája 2021 okresný súd ustanovil sťažovateľovi nového obhajcu z dôvodu ukončenia advokátskej činnosti jeho pôvodne ustanoveného obhajcu. Sťažovateľ 11. júna 2021 podal všeobecnú námietku zaujatosti proti sudcom okresného súdu.
- Dňa 2. februára 2022 nová obhajkyňa požiadala okresný súd o oslobodenie od zastupovania sťažovateľa z dôvodu straty dôvery, čomu okresný súd uznesením z 25. apríla 2022 nevyhovel.
- Následne okresný súd nariadil termín pojednávania na 9. september 2022 a zároveň vykonal úkony k príprave tohto pojednávania, pričom sťažovateľa vyzval, či súhlasí so zmenou senátu podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku s upozornením, že v prípade nesúhlasu sa hlavné pojednávanie vykoná znova podľa § 277a ods. 2 až 6 Trestného poriadku.
- Sťažovateľ podaniami z 25. júla 2022 a 26. augusta 2022 žiadal o odňatie predmetnej trestnej veci okresnému súdu a jej prikázanie inému súdu, no podaním z 29. augusta 2022 túto svoju žiadosť zobral späť.
- Listom z 31. augusta 2022 zákonný sudca predložil návrh krajskému súdu na odňatie a prikázanie veci, o ktorom rozhodol tento súd uznesením č. k. 2 Nto 9/2022-586 zo 16. novembra 2022 tak, že trestná vec sťažovateľa vedená na okresnom súde pod sp. zn. 2 T 6/2017 sa tomuto okresnému súdu odníma a prikazuje sa Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou.

7. Okresný súd vo svojom vyjadrení okrem už uvedenej chronológie poukázal aj na to, že podľa odpisu z registra trestov bol sťažovateľ 30-krát súdne trestaný, pričom v napadnutom konaní by pri možnosti odsúdenia páchatel'a prichádzala do úvahy možnosť uloženia súhrnného trestu, na ktorý by bolo potrebné oboznámiť sa s ďalšími trestnými spismi sťažovateľa (2 T 286/2008 a 2 T 147/2013). Predseda okresného súdu dodal, že v napadnutom konaní nezistil subjektívne zavinené priet'ahy na strane okresného súdu. Objektívne priet'ahy vo veci boli spôsobené okolnosťou, že sťažovateľ bol opakovane vo väzbe a výkone trestu odňatia slobody v cudzine, podával opakované námietky zaujatosti sudcov, ako aj návrhy na odňatie a prikázanie veci inému súdu, s ktorými sa museli vysporiadať nadriadené súdy, ale tiež účelovým tvrdením sťažovateľa, že neovláda slovenský jazyk, ktoré vyústilo do potreby ustanovenia tlmočníka do napadnutého konania. Okrem toho predseda okresného súdu poukázal na dlhodobu nepriaznivú personálnu situáciu okresného súdu, ktorej následkom je okrem iného aj spomalenie konaní na tomto súde.

8. Po doručení vyjadrenia okresného súdu ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v prípade, ak by to sťažovateľ považoval za potrebné, zaujal stanovisko k tomuto vyjadreniu, ktoré mu v prílohe zaslal. Sťažovateľ vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 23. decembra 2022 uviedol, že zbytočné bolo podľa jeho názoru už jeho vylúčenie na samostatné konanie pod sp. zn. 2 T 6/2017 (t. j. napadnuté konanie). Sťažovateľ zároveň zdôraznil, že väzba, resp. výkon trestu odňatia slobody v cudzine nemôžu byť dôvodom priet'ahov v konaní vedenom na Slovensku. Napokon sťažovateľ dodal, že hoci podal návrh na odňatie veci okresnému súdu a jej prikázanie inému súdu, keď zistil meno sudcu, ktorému bola napokon pridelená, zobral tento svoj návrh späť, ale aj napriek tomu mal krajský súd o tomto jeho odňatí rozhodnúť oveľa skôr, pretože tak rozhodol už v inom konaní na tomto okresnom súde (15 T 19/2022).

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s podaniami účastníkov dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno v tomto prípade očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru.

11. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba čakajúca na rozhodnutie všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý

znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Ústavný súd zároveň zdôraznil, že z hľadiska hodnotenia povahy veci sa oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03).

13. Judikatúra ústavného súdu (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup orgánov činných v trestnom konaní, prípadne súdu. Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v tomto prípade.

Právna a faktická zložitosť veci:

14. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, pri trestných činoch, z ktorých bol sťažovateľ obžalovaný (výtržníctvo a ublíženie na zdraví), v napadnutom konaní nevytvárajú žiadne apriórne okolnosti, ktoré by mohli indikovať potenciálnu zložitosť veci. Z pohľadu dokazovania, resp. ustálenia skutkového stavu ide o relatívne priamočiare skutky, preto približne šesťročné trvanie napadnutého konania nebolo možné odôvodniť zložitou predmetnej trestnej veci.

Správanie účastníka konania:

15. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom. Ústavný súd z už uvedeného zhrnutia postupu okresného súdu, ako aj z podkladov predložených samotným sťažovateľom konštatuje, že rozhodujúcim aspektom v dĺžke napadnutého trestného konania boli práve obštrukcie na strane sťažovateľa. Sťažovateľ totiž v napadnutom konaní opakovane namietal zaujatosť konajúcich sudcov a rovnako opakovane žiadal odňatie predmetnej trestnej veci konajúcemu okresnému súdu a jej pridelenie inému súdu. Tieto sťažovateľove podania boli v konečnom dôsledku vyhodnotené ako nepodložené. Síce predmetná trestná vec bola napokon odňatá okresnému súdu a postúpená inému súdu, ale na základe okolností, ktorá nadobudla relevanciu až v roku 2022 (predseda okresného súdu vystupuje ako poškodený v inom trestnom konaní sťažovateľa, ktoré bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 15T/19/2022, pozn.). Paradoxne, samotný fakt, že sťažovateľ zobral napriek tejto okolnosti späť svoju žiadosť na odňatie veci, len ilustruje, že ju podával s očividne nesprávnou motiváciou. Ako špekulatívnu (a teda obštrukčnú) posúdil ústavný súd aj požiadavku sťažovateľa na tlmočenie z rómskeho jazyka, pretože nerozumie dostatočne slovensky. Ústavný súd v tomto kontexte podotýka, že sťažovateľova ústavná sťažnosť, plnomocenstvo jeho advokátovi, ako aj všetky ostatné pripojené dokumenty boli v slovenčine.

16. Ústavný súd sa zároveň stotožňuje s hodnotením okresného súdu, že výkon trestu odňatia slobody v cudzine je okolnosť, ktorá je celkom zjavne na zodpovednosti samotného sťažovateľa. Dôvodom totiž bola trestná činnosť sťažovateľa, za ktorú bol tento v zahraničí právoplatne odsúdený. Zároveň vzhľadom na časové ohraničenie tohto uväznenia sťažovateľa v zahraničí (10. augusta až 17. novembra 2017 a 4. decembra 2017 až 7. decembra 2018) bolo zo strany procesnej hospodárnosti efektívnejšie počkať na prepustenie sťažovateľa, ako začínať proces žiadosti o zabezpečenie eskorty sťažovateľa z výkonu trestu v cudzine na účely jeho predvedenia na hlavné pojednávanie na Slovensku. Táto skutočnosť (výkon trestu odňatia slobody v cudzine) taktiež znižuje význam predmetnej trestnej veci pre sťažovateľa a zároveň spochybňuje sťažovateľom prezentovaný záujem (v rámci jeho odôvodnenia finančného zadostučinenia, pozn.) na život bez ťarchy trestného stíhania. Význam tejto okolnosti ďalej znižuje aj extenzívny a rozsiahly zápis sťažovateľa v registri trestov, ako aj viaceré proti sťažovateľovi paralelne vedené trestné stíhania v Slovenskej republike (z ktorých jedno bolo napokon aj dôvodom, pre ktorý bola vec v napadnutom konaní odňatá okresnému súdu, pozn.).

17. Vzhľadom na už uvedené závery možno preto uzavrieť, že správanie sťažovateľa malo v tomto prípade rozhodujúci vplyv na dĺžku napadnutého konania.

Postup okresného súdu v napadnutom prípravnom konaní:

18. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom trestnom konaní. Vzhľadom na ďalší priebeh konania (najmä na sťažovateľove obštrukcie) sa ukázalo rozhodnutie okresného súdu, ktorým vylúčil trestnú vec sťažovateľa na samostatné konanie, aby vedel rýchlejšie prejednať a ukončiť trestné konanie proti jeho mladistvým spolupáchateľom, ako správne. Sťažovateľovo tvrdenie, že už pred vylúčením jeho veci na samostatné konanie mohol vo veci meritórne rozhodnúť sťažovateľ nepodložil žiadnym konkrétnym argumentom. Navyše toto jeho tvrdenie v reakcii na vyjadrenie okresného súdu efektívne popiera jeho námietku, že nerozumie dostatočne slovenskému jazyku, aby pochopil význam trestného konania (v roku 2017 už mal podľa sťažovateľa okresný súd meritórne rozhodnúť, no keď chcel tento súd pokračovať v dokazovaní v roku 2019, sťažovateľ už tvrdil, že potrebuje tlmočníka z rómskeho jazyka, pozn.).

19. Ústavný súd sa vzhľadom na viaceré trestné konania vedené na súdoch proti sťažovateľovi stotožnil aj s potrebou preštudovania týchto iných súdnych spisov na účely možnosti uloženia súhrnného trestu, čo v konečnom dôsledku mohlo mať tiež vplyv na dĺžku napadnutého konania.

20. Ústavný súd uznáva, že okresný súd postupoval správne aj počas platnosti protipandemických opatrení, a aj to, že pomerne časté zmeny príslušných sudcov boli objektívne dané, ale už sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, podľa ktorého mali tieto okolnosti vyvíňovať okresný súd zo zodpovednosti za dĺžku napadnutého konania. Vo vzťahu k systémovým problémom na okresnom súde totiž ústavný súd konštatuje, že akékoľvek systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov. V každom prípade vo vzťahu k už opísanému príspevku sťažovateľa k dĺžke napadnutého konania majú tieto okolnosti na strane okresného súdu iba druhotný význam vo vzťahu k potenciálnemu porušeniu

základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Inými slovami, bez príspevku sťažovateľa k dĺžke napadnutého konania by samotný postup okresného súdu determinovaný jeho personálnou situáciou nemal takú závažnosť, ktorá by odôvodňovala možnosť vyslovenia prietáhov v napadnutom konaní.

21. Ústavný súd posúdil aj význam veci pre sťažovateľa. Sťažovateľom uvedený argument, že na neho dolieha t'archa trestného konania, ale vyznieva veľmi nepresvedčivo, a to najmä s ohľadom na viacero súbežných trestných konaní, ktorým čelí, veľké množstvo právoplatných odsúdení sťažovateľa (aj v zahraničí) a aj s ohľadom na obštrukcie sťažovateľa, ktoré napadnuté konanie iba predĺžili. Napokon ústavný súd prihliadol aj na okolnosť, že sťažovateľ v predmetnej trestnej veci nebol väzobne stíhaný, čo by bola okolnosť, ktorá by odôvodňovala reštriktívnejšie posudzovanie (napr. rozsudok ESLP vo veci Abdoela proti Holandsku, bod 24).

Záver:

22. Ústavný súd teda konštatuje, že primárnym dôvodom dĺžky napadnutého konania, ktorá už dosiahla šesť rokov, bolo v tomto prípade správanie samotného sťažovateľa. Nad rámec tejto okolnosti ústavný súd v napadnutom konaní neidentifikoval žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by svedčili o nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu, a zároveň nebolo možné prihliadnuť na žiadnu inú relevantnú okolnosť (význam veci pre sťažovateľa, potenciálne väzobné stíhanie), ktorá by indikovala neprípustnosť doterajšej dĺžky napadnutého trestného konania.

23. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že ústavnej sťažnosti sťažovateľa namietajúcej porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu nebolo možné vyhovieť.

24. Keďže ústavný súd nezistil porušenie sťažovateľom označených práv, o ďalších jeho návrhoch už nerozhodoval, pretože boli viazané na vyslovenie porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom.

25. Zároveň dáva ústavný súd do pozornosti, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde] a keďže k odstráneniu sťažovateľom tvrdenej právnej neistoty skutočne dôjde až právoplatným skončením napadnutého trestného konania, nie je vylúčené, aby v prípade vzniku prietáhov v ďalšom priebehu napadnutého konania podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak vzhľadom na prikázanie veci už vo vzťahu k novému okresnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu